

Teksuutimet

2/2018

Tony Kakko | Johanna Rusanen | JP Leppäluoto
Oulu Sinfonia & kapellimestari Jukka Myllys

Pohjoista
voimaa

SONATA SINFONICA

Pe 7.9.2018 klo 19 Oulun Energia -areenalla

Lippu etuasiakashintaan 20 € (norm. 35 €)
Lipunmyynti alkaa ma 7.5.2018 Ticketmasterilla
Lisätietoja oulunenergia.fi/sonata-sinfonica

**Pohjoista
voimaa** | oulunenergia.fi

Sisältö:

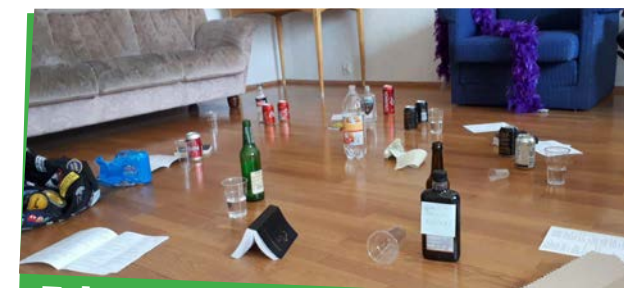
- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 Tykin suusta
- 7 Tupsuvastaavan palsta
- 9 Lakin solmunteko-ohje
- 10 Wappumuotia
- 12 Jäynävinkkejä
- 14 Esittelyssä latsit
- 16 Wappukulkue
- 18 Tupsufuksin
wappumuistelua
- 20 Teekkarin keittiössä
- 27 Teekkarielämää kuvina
- 28 Miелensäpahoittajien
vertaistukiryhmä
- 30 Vanhan sian palsta

Kalaa Teekkarin keittiössä s.20

Asiaa Wappukulkueesta s. 16

Esittelyssä latsit s. 14

Teksuutimet 2/2018

Teksuutimet 2/2018

Julkaisija Oulun Teekkariyhdistys ry
Painopaikka Suomen Yliopistopaino Oy
Juvenes Print, Oulu
Levikki 60 kpl
Päätoimittaja Tatu Lappalainen
Taitto Tatu Lappalainen

Toimitus
Heikki Kaarlela
Kimmo Piekkari
Lilja Jämsä
Maria Tomperi
Oula Virtanen
Pauli Kaikkonen
Reetta Lehtiranta
Samuel Lakkala
Sonja Immonen
Tapani Himanka
Tapio Immonen
Taru Järvelä
Tomi Mannermaa
Tuulia Välikangas
Valde Kilpeläinen
Visa Seppänen
Uula Ranta

Vai että Wappu taas

Eihän siitä kauaa ole kun viimeksi aamun hämärässä sormet kohmeessa, eikä ehkä kaikista terävimmillään, ähersä uutta solmua lakin nyöriin. Ja nyt Wappu on täällä taas.

Ei sillä, että se haittaisi, mutta kylläpä aika vain menee vauhdilla. Ja eihän itseasiassa siitäkään kauaa ole kun pienenä fuksina vietti ensimmäistä Wappuaan. Sekin on vielä hyvin tuoreessa muistissa. Vaikka koko fuksivuoden ajan vanhemmat tieteenharjoittajat olivat kertoneet, kuinka hieno juhla se Wappu on, ei sitä silti oikein pieni fuksi osannut edes käsittää. Wappu vain pitää kokea itse ymmärtääkseen mistä on kyse.

Wappuhan on Teekkarille kuin joulu, juhannus ja pääsiäinen kaikki yhdessä ja vähän päälle. Oulussa-kin meille on päässyt kertymään vino pino hauskoja Wappuperinteitä. Oululaiseen TeekkariWappuun perehtymättömälle Wachit ovat oiva keino päästä Wappufiilikseen mukaan ja innokkaimmat Wapun viettäjä voivat kisailla Wappuisimmasta elämäntyylistä niiden avulla. Älkää (fuksit eteenkään) unohtako myöskään Wesibussia, jolla voi kätevästi siirtyä paikasta A paikkaan B juhlia keskeyttämättä ja samalla tehden hyvää!

Niin harmillista kuin se onkin, mutta Wapulle kasaan-tuneiden tapahtumien lisäksi Wapun aikoihin tuppaa kasaantumaan melkoinen määrä tenttejä ja harjoitustöitä. Kesän työtkin kurkistelevat jo nurkan takana ja nakkihommiakin saattaa olla vielä tehtävänä. Pienellä järjestelemisellä ja yöunista karsimisella kuitenkin olen itse aina onnistunut raivaamaan tilaa myös Wapun vietoille. Muistetaan siis arkisen ahertamisen keskellä nyt välillä napata ne kaverit kainaloon ja nauttia, sillä Wappu on vain kerran vuodessa.

Vietetään hauska Wappu! Wabediwabs!

- Teemu Kuusi

Tatu Lappalainen
Teemu Kuusi
Tiedotusvastaava
OTY
tiedotusvastaava@oty.fi

Jöö

Uskokaa tai älkää, mutta Wappu tosiaan tulee. Kevättä on kahlattu läpi ja hoksasin tuossa juuri, että perhana, Wappuunhan on enää pari viikkoa. Siitähän sitä onkin hommat isolla aina hamaan toukokuun alun elämänvalintojen kyseenalaistamisrihaan. Kädet täristen hätistellään liskoja seiniltä. Siis tietty siksi, että on synnynäinen käsien tärinä ja koska karnevaalien onginnasta voitti 7 iguaania. Kyllä siinä jo itsekin miettisit, että oliko wörttiä.

Muistakaahan vielä Wapunkin tiimelyksessä rutistaa viimeiset tehot kevään

opinnoista irti. Pääsee sitten hyvin mielin kesälaitumille tekemään asioita (esim. töitä tms.).

Tässä loppuun vielä tunteikas runo:

Wabu ei lobu,
Eigä ole hobu.
Kiisseli kaatuu kitusiin,
Jaaha, no sit se on just niin.

Hyvää Wapua, fuksit kuolee.

-Sami

Sami Kuoppamaa
Puheenjohtaja
OTY
puheenjohtaja@oty.fi

Uula Ranta
Tykki
Tekniikan Akateemiset TEK
uula.ranta@tek.fi

Tykin suusta

Wappu on tuloillaan, mikä merkitsee montaa asiaa. Yhdessäoloa, hauskanpitoa myöhälle yöhön, Wesibussissa heilumista, piknikkauden avausta, radion kuuntelua, innokasta sitsaamista, fuksien kuoloa ja uudelleensyntymistä – ja vaikka mitä muuta. Monelle opiskelijalle Wappu on myös selvä (tai vähemmän selvä) merkki siitä, että lukuvuosi on lopuillaan ja kesätyökausi on alkamassa. Jo töitä tekeväille, toukokuun saapuminen tarkoittaa mm. kesälomakauden alkamista. Mennään siis asiaan, eli:

Tykin kuumat vinkit Wappuun, kesätöihin ja työelämään, satunnaisessa järjestyksessä

0. Pidä hauskaa

1. Pyydä työsopimus kirjallisenä, ja lue se tarkkaan läpi
2. Muista levätä välillä
3. Pyydä työtodistus työsuhteen päättyessä
4. Muista myös syödä
5. Jos töitä ei vielä ole löytynyt, jatka yrittämistä! Teekkarin työkirja avuksi ja hakemaan.
6. Jos yrittäminen kiinnostaa, TEKiltä saat tukea siihenkin.
7. Muista juoda riittävästi
8. Liity kassaan ajoissa
9. Pidä huolta itsestäsi ja auta kaveria
10. Kysy, jos jokin askarruttaa.

Hyvää Wappua ja iloista kesää toivottaen,

Tykki

Oula Virtanen
Tupsuvastaava
Oulun Teekkariyhdistys ry
tupsuvastaava@oty.fi

Morjensta moi!

Wappu tulee ja tohina on päällä, kun viimeiset kurssit ja kesätyöpöhinät pitävät opiskelijoita kiireisenä. Edustajistossa kevät on ollut hieman rauhallisempi. Tätä palstaa kirjoittaessani vain yksi edustajiston kokous on pidetty ja myös toinen kokous on aikataulutettu loppukeväälle. Tässäpä siis kuoressa pähkinäisen tämän kevään edarisysteemejä, eli päätöksiä, päätettäviä asioita ja random triviaa (???).

Alkuun perussettejä: Edustajiston valvoessa OYY:n toimintaa, OYY:n hallitus toimittaa kuulumisia edustajistolle ja kuulumisia voi kysellä myös edarin kokouksessa. Kuulumisia kuultiin kokouksessa myös Oulun yliopiston hallituksen opiskelijajäseniltä ja OYY:n inspehtorilta. Mutta mikä ihmeen kumma oikein on inspehtori?! OYY:n inspehtori on Oulun yliopiston professori (tänä vuonna kauppa korkeakoulun Vesa Puhakka), jonka tehtävänä on toimia yhdyssiteenä Oulun yliopiston ja ylioppilaskunnan välillä. Inspehtori nimikkeenä kuulostaa erikoiselta, joten nyt sitä triviaa (!?!). Inspehtorin rooli on ollut aikanaan varsin erilainen verrattuna nykypäivään. Alun perin inspehtorin tehtävänä oli valvoa ja hillitä riehakkaasti juhlivia ylioppilaita. Muuan Lähde (2018) kertoo: ”Inspehtori piti vallattomat ylioppilaat Herran nuh-

teessa ja saattoi rettelöinnit yliopiston tietoisuuteen, mihin myös latinankielinen kantasana (inspector = tarkkailija, tutkija) viittaa”. Onneksi kuitenkin nykyään mokomia riettauksia eivät ylioppilaat harjoita. Olisihan se kerrassaan mahoton hommaa...

Päätösasioitakin on keretty tekemään: OYY:n paperista jäsenkalenteria useamman vuoden toimittanut yritys ei enää valmista kalentereita. Kustannusten noustessa radikaalisti, päätti edustajisto jättää kalenterit tilaamatta ainakin ensi vuonna. Myös OYY:n toimintaa ohjaavaan linjapaperiin on myös tulossa pienehköjä muutoksia, mutta muutokset päätetään lopullisesti vasta seuraavassa kokouksessa. Lisäksi keväällä vielä päätetään vuoden 2017 hallituksen vastuuvapautuksesta ja Oulun ylioppilasapu ry:n hallituksen jäsenistä, mutta näistä ei tässä vaiheessa ole vielä kerrottavaa.

Tässäpä kaikki mitä mieleen putkahtaa
kevään edarikuulumisista. Ei kai muuta
kuin katse kohti tulevaa kesää ja tottakai
huippu-upeaa wappua joka ikiselle!

Amor Infinitus.

- Tupsuvastaava Oula

When you
want to make
a difference

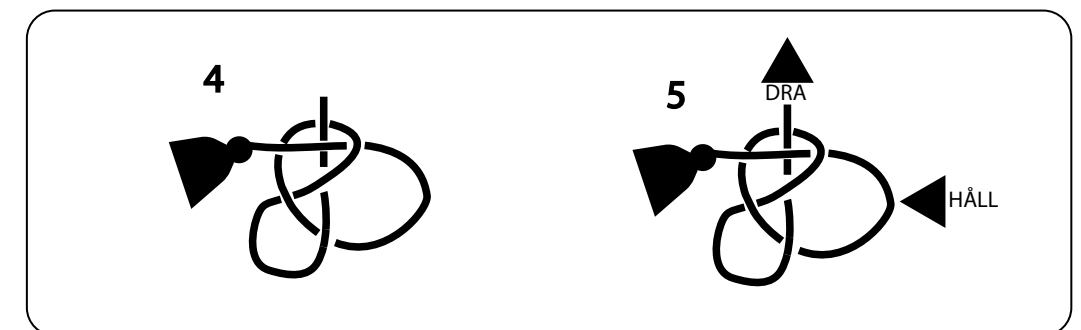
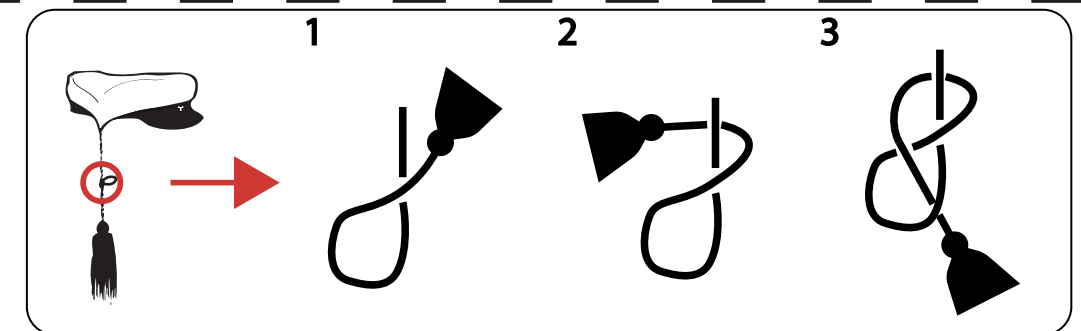
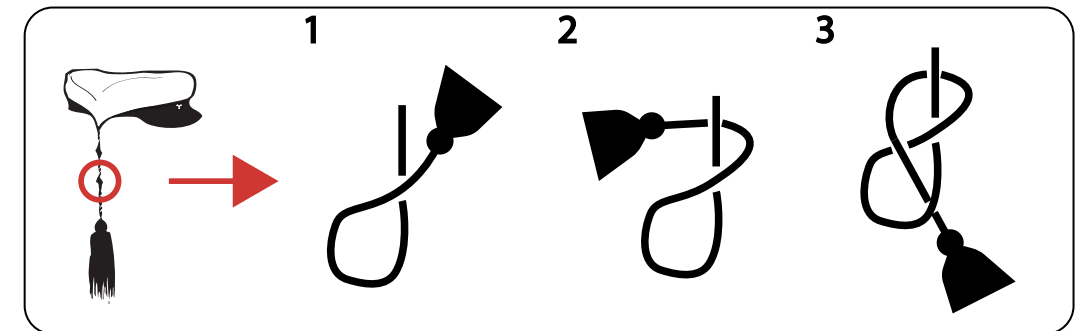
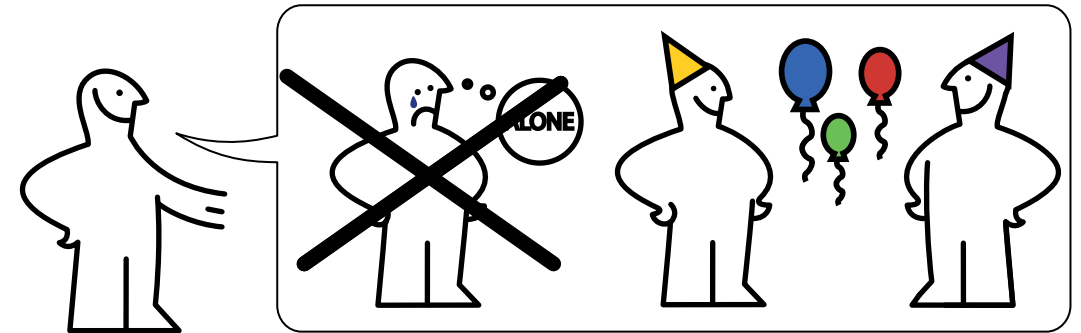
SSAB is an international steel company with products and services that support our vision of a stronger, lighter, and more sustainable world. We are committed to exceeding the expectations of both customers and colleagues by being ambitious, innovative, results-oriented and proud of what we do.

For more information,
visit ssab.com

Steel
will take
you there

SSAB

TEKNIK STUDENTMÖSSA

Wappupukeutumisvinkkejä

Kirjoittaja: Sonja Immonen

Karnevaali on ihanan laaja teema Wapulle, sillä se antaa niin paljon tulkinnanvaraa. Onko kyseessä sirkuskarnevaali, Etelä-Amerikan sambakarnevaalit, venetsialaiset vai jokin muu? Yhteisenä tekijänä näillä on värikkyys, mielikuvitus ja näyttävyys. Jos näin laaja teema häkellyttää sinut, tässä pari vinkkiä, miten näyttää upealta tänäkin Wappuna.

Kierrätä:

Villeistä huhuista ja Isännän vannonmisesta huolimatta, Wappu tulee joka vuosi. Keskiuerto Teekkarin opintojen aikana kohdalle sattuu siis useampi Wappu ja päälle vielä kasa erinäisiä teemabileitä. Kaapin perälle väistämättä kertyy enemmän tai vähemmän kattava naamiaisasukokoelma. Aika siis tonkia kaappien pohjia ja kierrättää edellisvuosien asuja.

Menneiden Wappujen teemoista löytyy risteymiä Karnevaali Wapun kanssa. Vuoden 2016 Wapun ”Luonto Kutsuu” teema varmasti täytti kaappeja erilaisilla korvilla, hännillä ja ehkä jopa eläinhaalareilla. Helpot asut toimivat sisä- ja ulkotiloissa, eivätkä vaaadi paljon vaivaa.

Vanhemmat tieteenharjoittajat muistavat vuoden 2014 Sateenkaari-Wapun. Kaikenkirjavilla asusteilla sulautuu helposti karnevaalihulinoihin.

Selviä helpolla:

Karnevaalit ovat hauskanpitoa varten, joten ei kannata stressata wappuasua. Värikkyydellä pääsee tänä Wappuna pitkälle ja parilla pienellä hankinnalla saat asustasi karnevaalihenken hetkessä.

Perinteisempi juhlija voi koristella itsensä klassisen Wappuisasti kietoutumalla serpentiiniin ja kiinnittämällä ilmapalloja haalareihinsa.

Karnevaaliteemaa saa mukaan helposti erilaisilla klovniasusteilla, kuten ylisuurella rusetilla tai hausalla hatulla.

Sambakarnevaalitunnelmaa saa helposti värikkäillä puuhkilla ja venetsialaisnaamioita löytyy lukuisia eri malleja eri hintaluokista.

Klassinen raitapaita luo helpon pohjan perinteisille sirkushahmoille, kuten voimamiehelle ja miimikolle.

Mielummin överit, kuin vajarit:

Kuulutko heihin, jotka suorittavat Wappua ja täysillä vai pääsetkö vain pariin tapahtumaan ja haluat ottaa kaiken irti wapun teemasta? Oletko muuten vain asuihin panostaja? Oletko se, jolla on 5 eri versiota samasta asusta ja käytät niitä onnessasi koko Wapun?

Wappuna saa hullutella juuri niin paljon, kuin haluaa. Asukokonaisuuksia löytyy helposti netistä ja pilailupuodeista. Ne ovat helppo tapa omistautua teemalle. Yksilöllisyyttä kaipaava voi kuitenkin löytää apua askartelu- ja kangaskauppojen tarjonnasta. Sulista ja leveästä nauhasta on helppo askarrella itselleen erilaisia sukla-asusteita, kuten rannekeita ja vöitä. Leveällä kuminauhalla ja värikkäällä tyllillä saa aikaiseksi veikeitä röyhelöhihoja, -kauluksia ja -hameita. PST! Älä unohda viimeistellä asuasi siihen sopivalla kasvomaalilla!

Tomin jäynävinkit

Kirjoittaja: Tomi Mannermaa

Wappu on ennen kaikkea suurta Teekkarikulttuurijuhlaa ja mikäpä edustaisi paremmin Teekkariutta ja Teekkarihuumoria, kuin jäynääminen. Mutta kuinka tehdä hyvä ja hauska jäynä? Teksuutimet tarjoaa teille, hyvät lukijat, peruspaketin hyvän jäynän tuntomerkeistä ja vinkkejä toteuttamiseen.

Jäynät voi raa’asti jakaa kahteen kategori-
aan: aktiiviset ja passiiviset jäynät. Aktiivisessa jäynässä jäynääjät ovat kontaktissa jäynättävään ja ohjaavat tilannetta. Tyyppillinen esimerkki aktiivisesta jäynästä on koju, jossa esitellään ohikulkijoille jotain absurdia projektia. Passiivisessa jäynässä taas jäynääjät jättävät johonkin julkiselle paikalle jotain kummallista tai normeista poikkeavaa ja seuraavat ohikulkijoiden reaktioita kohtaamatta heitä itse.

Ajankohtaisuus on yleensä iso plussa jäynälle ja luo mahdollisuuksia jopa vaikuttaa asioihin tuomalla huumorin keinoin uusia näkökulmia päivän polttaviin kysymyksiin. Jäynät, jotka saavuttavat julkisuutta mediassa jäävät myös hyvin muistiin jälkipolvienkin ihailtaviksi.

Tärkeintä jäynässä on se, että kaikille osapuolille jää hyvä mieli. Yksi hyvän jäynä varmimmista tuntomerkeistä onkin se, kun jäynättävä repeää nauruun tajutesaan tulleet jäynätyksi. Jäynä tulee suunnitella siten, että siinä ei nöyrytetä tai solvata jäynättävää tai mitään ihmisryhmiä. Herran vuonna 2018 voi tietenkin olla vaikeaa välttää mielensäpahoittajia, mutta hyvällä suunnittelulla pysyy yleensä turvassa.

Jäynään saa uskottavuutta käyttämällä siinä jonkin oikean firman tai julkkiksen imagoa apuna. Tällöin on kuitenkin muistettava kysyä asianmukaiset luvat tai muokata logoja riittävän rankalla kädellä välttääkseen oikeusjutut. Virkavaltana esiintyminen on luonnollisesti tuomittavaa.

Nyt, kun idea on valmis niin on aika alkaa kasaamaan rekvisiitta. Monesti jäynä vaatii hieman materiaalisia apukeinoja ollakseen uskottava, mutta liian suuren budjetin projekteja kannattaa välttää, sillä ne saavat jäynäämisen vaikuttamaan turhan vakavalta touhulta. Roskalavoilta löytää aina ”aarteita”, joita käyttää rakentamiseen.

Kun jäynä on valmis toteutettavaksi, on valittava itse jäynäämispaikka. Sen valintaan vaikuttaa paljon jäynän luonne. Vie jäynäsi sinne, missä sille parhaat uhrat ovat. Kaupungilla liikkuu paljon jalankulkijoita, joten sieltä löytää helposti hyviä lokaatioita. Kauppojen edustat ja aulat ovat hyviä paikkoja täsmällisemmälle kohdeyleisölle, mutta niihin täytyy muistaa kysyä lupa liikkeeltä.

Jäynät on tapana taltioida jollain menetelmällä. Usein videoimalla. Tällöin tulee pohtia, millaisia kuvakulmia jäynäämispaikalla on mahdollista toteuttaa. Parhaat reaktiovideot saa kasvoista, mutta silloin kamera on saatava piilotettua jäynättävän etupuolelle. Kameran saa yllättävän helposti upotettua monen esineen sisään tai joissain jäynissä kamera voi

olla suoraan osana jäynää. Toinen tärkeä huomio on äänitys. Pätevää mikrofonia on vaikea piilottaa sopivalle etäisyydelle jäynättävästä, minkä vuoksi äänen laatu kärsii. Kuitenkin heikkoakin äänenlaatua saa paikattua tekstittämällä videon.

Jäynän suoritusvaiheen ehkä tärkein osa on jälkityö. Jäynättävälle on aina paljastettava, että kyseessä oli jäynä. Näin vältetään väärin luulojen (FAKE NEWS) levittämistä ja pidetään yllä Teekkarien hyvää mainetta asiallisina huumoriveikkoina. Samalla on hyvä kiittää jäynättyä osallistumisesta jäynään esimerkiksi kahvipaketilla tai suklaalevyllä yms. Hyvän vaikutuksen tekee jäynän aiheeseen liittyvät kiitokset.

Suoritettuanne ja taltioituanne jäynänne on aika editoida materiaalista sopiva video. Videolla esitellään jäynän idea ja parhaita paloja toteutuksesta. Tyyli on vapaa, mutta yleensä videolla olisi hyvä näkyä jäynäämisen kulku aina kontaktin

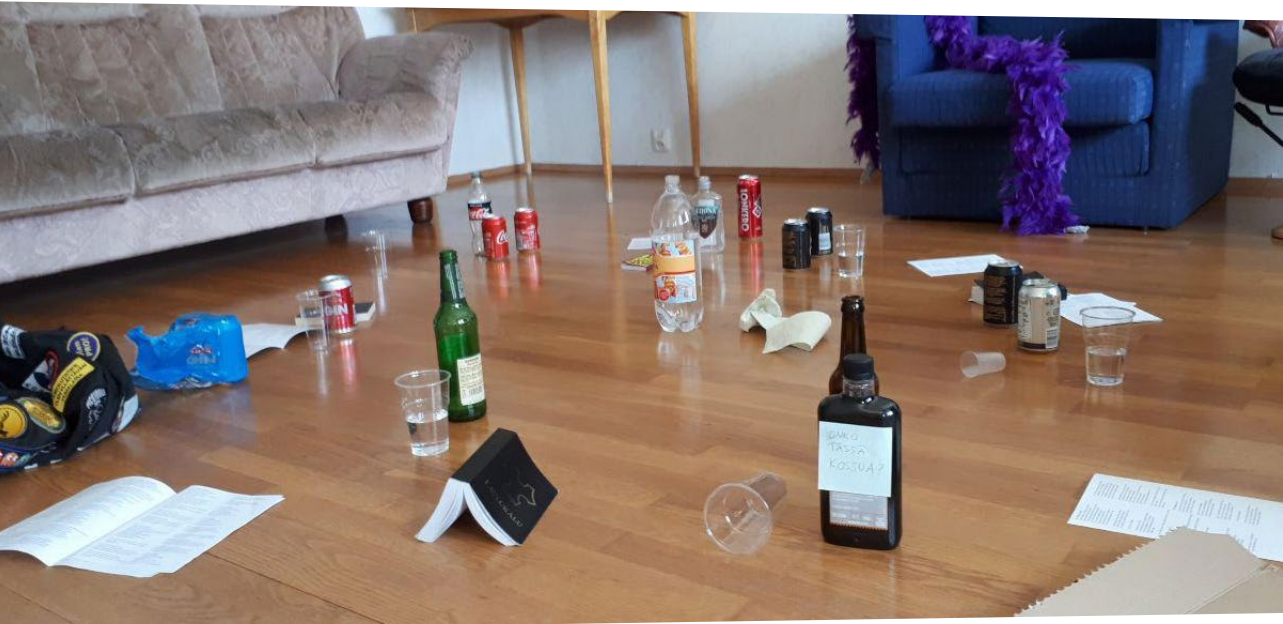
otosta jäynän paljastukseen. Editoinnilla saa tuotettua lisäarvoa jäynälle ja korostettua sen parhaita puolia, mutta tulee muistaa, että hyvälläkään videolla ei saa pelastettua lähtökohtaisesti tylsää jäynää. Video ei myöskään saa olla liian pitkä, tai se alkaa pitkästyttämään ja jäynästä jää paha maku suuhun. Lopuksi tulee vielä huomioida video julkistaminen. Laajalle yleisölle näkyviä videoita varten tulisi kysyä lupa kuvattavilta heidän kasvojensa näyttämiseen ja käytettävää taustamusiikkia voi koskea tekijänoikeudet.

Tässäpä läjä käytännön ohjeita perushyvän jäynän tekemisen. Muistakaa kuitenkin, että omat oivallukset ja muista poikkeaminen ovat hyviä piirteitä jäynälle. Hyvän idean tullen on aina kannattavaa lähteä jäynäämään ja se on yllättävän hauska ympärivuotinen harrastus.

Jäynän iloa!

Paavo Nurmen patsas Helsingissä. Teos: Wäinö Aaltonen, Kuva: Heikki Kastemaa

Omaa kivaa: Latsit

Kirjoittaja: Heikki Kaarlela

On Wappu, ja illalla on baaribileet jossa juomat ovat kalliita. Rahankäytöstään tarkka ihminen haluaa siksi etkoilla, ja mieluiten niin hyvin ettei välttämättä tarvitse baariin lähteä enää ollenkaan. Vaihtoehtoja on muutamia: Aina yhtä houkuttelevaa on kutsua ihmisiä kämpilleen keskustelemaan siitä onko vapaan tahdon käsite yhteensopiva determinismin kanssa. Juomapelit toimivat myös.

Mutta Wappuna 2013 keksittiin OTiTin keskuudessa uusi illanvieton muoto. Tuoloin Teekkaritalolla oli Wappusitsit jonne tarinamme sankareilla ei ollut lippuja. Sitsata kuitenkin haluttiin, ja silloin ei vielä ollut tapana kantaa omia pöytiä juhliin. Tästä syystä todettiin, että kyllä kotonakin voi sitsata. Kaikille ei ole tuoleja? Istutaan lattialla. Ja niin saivat alkunsa latsiasitsit eli latsit.

Ensimmäisiin latseihin osallistui viisi ihmistä. Siellä syötiin illan emännän tekemää pitsaa, laulettiin ja juotiin. Kivaa pidettiin ja sitsien loputtua hoiperreltiin Talolle jatkoille. Seuraavana syksynä pidettiin toiset tuplatulla osallistujamäärällä, joukossa alkuperäisiä osallistujia, näiden aveceja sekä OTiTin hallitusta. Terminä 4/2013 kertoo tapahtuman olleen erittäin hauska ja ennen kaikkea kostea.

En ollut itse mukana näissä ensimmäisissä latseissa, mutta niitä on pidetty tämän jälkeen yhdet tai kahdet vuodessa. Joskus perinteisesti Wappusitsien kanssa samaan aikaan, mutta myös muulloin. Latsit ovat esimerkiksi erittäin hyvä synttärjuhlien pitomuoto. Kuka tahansa voi pitää latsit. Ennen oli tarkoitus, että latseja järkeäessä pitäisi kutsua alkuperäisiä latsien keksijöitä, mutta he eivät kuulemma enää jaksa.

Latsit voi pitää semmoisina kuin haluaa, ja pareissa latseissa käynnin jälkeen huomaa jo hyvin mikä toimii ja mikä ei. Muutaman huomion olen itse todennut paria latsia järkeäessä ja/tai seremoniamestarina toimiessa. Ensinnäkin hiljaisuus alkaa useimmissa kerrostaloissa kello 22, eli jos pitää kerrostaloasunnossa niin kannattaa aloittaa tilaisuus mahdollisimman aikaisin ettei sitä pidä lopettaa liian pian. Tee-man voi antaa jos ihmiset tykkäävät niistä, mutta haalarit toimivat hyvin latsiasusteina.

Vaikka latseilla olisi vain muutama ihminen, seremoniamestari on silti kiva olla. Kerran olen kokeillut seremoniamestarin sauvaa, askartelin sen jesarista. Siitä piti tehdä sen verran pehmeä ettei alakerran naapurikin ala huutaa kun sitä koputtaa. Latseilla toimivat yleiset sitsisäännöt (mitkä ne järjestävällä taholla ovatkaan), mutta paria sitsisääntöä on hyvä löysentää. Useimmilla on asunnossaan tasan yksi unisex- vessa, joten on turha pitää lyhyttä vessataukoja jonka aikana kaikki jonottavat samaan vessaan. Käykööt silloin kun käyvät kunhan käyvät yksi kerrallaan eivätkä häiritse toisia. Sere voi tuki myöntää yleisen tauon oman vessassakäynninsä ajaksi.

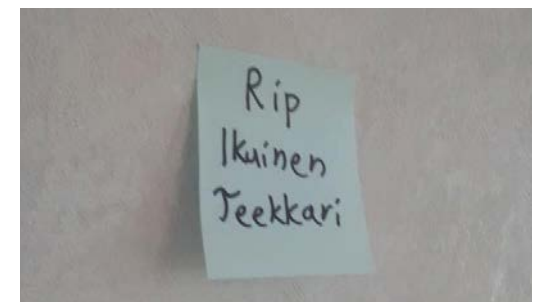
Latseilla ihmiset istuvat lattialla piirissä. Pöydäksi voi ottaa matalia penkkejä tai kaljakoreja jos niitä löytää tarpeeksi, mutta lattia toimii yhtä hyvin pöytänäkin. Polvilleen nouseminen vastaa normisitsien seisomista, eli puheet pidetään polviltaan. Latseilla seisominen vastaa tuolille nousemista, eli "Ken ompi":n osuessa kohdalle käydään seisaallaan. Skoolaus tapahtuu nostamalla maljaa jokaisen läsnäolijan kanssa vuorotellen ja katsomalla tätä silmiin. Isolla porukalla menee vaikeaksi mutta ei haittaa jos ei saa katsekontaktia kaikkien kanssa joka kerta, kunhan joten-

kin veivaa sen juoman kanssa.

Latsit ovat omakustanteiset, eli ellei jotain erikoista ole sovittu, jokainen tuo omat juomansa. Kuten sitseilläkin, jokaiselle juomalle pitää laulaa ennen kuin sitä saa juoda. Erotuksena normaaleihin sitsisääntöihin snapseille ei tarvitse kuitenkaan laulaa aina erikseen, niitä saa tissutella jos jano on. Sakkojuomat saa sekoitettua tekemällä jotain, eli sotkemalla samaan kippoon vähän kaikkien juomia.

Ruokailu on yleensä hoidettu tekemällä yhteinen pitsatilaus pian latsien alkamisen jälkeen, ja pitämällä ruokatauko kun pitsat ovat saapuneet. On myös mahdollista että järjestäjä on laittanut jotain ruokaa. Jälkiruokaakin voi esiintyä, varsinkin synttärilatsilla.

Edelläolevat ohjeet ovat kokemuksen rintaääntä, mutta kuten sanottua, latsit saa pitää omannäköisensä. Suosittelen niitä kyllä kaikille sitseistä tykkäville. Sitsit-hän ovat kivoja, ja latsit ovat erittäin hieno tapa saada pitää niitä myös sopivalla pienellä kaveriporukalla vähän rennommin ja oman maun mukaan. Toivon tapahtumalajille pitkää ikää ja että itsekin pääsen osallistumaan vielä mahdollisimman monille latseille.

Ikuisen Teekkarin haudan sijainti suhteessa asuntoon on hyvä merkata etukäteen, niin että kaikki osaavat lopussa laulaa oikeaan suuntaan

Oululaisia Teekkariperinteitä: Wappukulkue

Kirjoittaja: Tapani Himanka **Kuvituskuvat:** Ville Mukka

Wappuaaton ohjelma lähtee tänäkin vuonna käyntiin perinteisen kulkueen muodossa. Teekkarivetoinen tapahtuma kokoaa kasaan eri alojen opiskelijoita ja kasvaa yleensä monisatapäiseksi ihmisletkaksi, joka johtaa Wappukansan uittopaikalle.

Hieman ennen puoltapäivää OTY:n puheenjohtaja julistaa Teekkariwapun alkaneeksi ja lakit vedetään päähän. Teekkaritorvet kuorma-auton kyydissä, Ykä, sekalainen joukko muita ajoneuvoja ja jalankulkijaletkä suuntaavat poliisi-saattueessa kohti Franzenin puistoa, missä humanistit liittyvät joukkoon lakitettuaan puistossa sijaitsevan patsaan. Reitti kiertää ympäri keskustaa ennalta määrättyä reittiä pitkin. Teekkaritorvet

soittavat wappuisaa musiikkia ja Teekkaripuheenjohtajat kertovat huonoja vitsejä Ykän lavalta megafoniin. Kulkue, Wapun ehkäpä näkyvimpänä elementtinä, kerää myös yleisöä pikkulapsista vanhuksiin.

Joskus seitsemänkymmentäluvulla, kun kulkue oli ohittamassa alkuperäisen puretun Rattori-Lupin sijaintia nykyisen Torikadun Makuunin kohdalla, jotkut keksivät pysähtyä pitämään hiljaista hetkeä vanhan kapakan muistolle. Perinne on jatkunut, ja nykyään hiljaisen hetken pitäminen on laajentunut Rattori-Lupin myöhempienkin inkarnaatioiden sijainteihin Kirkkokatu 2:n (nyk. Lähivakuutus) ja Asemakatu 32:n kohdalle (nyk. työmaamonttu). Lakit riisutaan päästä ja Teekkaritorvet soittavat surullista musiikkia.

Vuoden 1999 julkijuopottelun kieltäneet kaupungin järjestyssäännöt huolestuttivat silloisia Teekkariaktiiveja, kun perinteisesti kulkueen osallistujia patikointi tapaa janottaa. Asiasta oltiin yhteydessä poliisipäällikköön, ja lopputuloksena päädyttiin siihen, että kulkueessa on moninkertainen määrä osallistujia kaupungin putkakapasiteettiin nähden, joten lain koura katselee edelleen sormien läpi vaikka kulkueessa väkijuomia näkyisikin.

Aikanaan kulkue päättyi kaljaviestiin "Letkunpuistossa". Kaljaviestiperinne kuitenkin jäi jossain välissä pois, ja vuodesta 1995 lähtien kulkue on päättänyt matkansa Åströmin puistoon, kun uittopaikkakin vakiintui sinne. Kulkue on pysynyt hyvin samanmuotoisena viimeiset parikymmentä vuotta. Wappukulkue on perinteikäs, hyvä syy yrittää olla aaton juhlinnan jälkeen kävelykuosissa jo puoliltapäivin, kun pääsee pitkästä aikaa lakkiaan ulkoiluttamaan.

Fuksiwapun muisteluita

Kirjoittaja: Valde Kilpeläinen

Oi kun siitäkin on aikaa melkein vuosi, kun fukseina kuolimme ja limbotilan kautta Teekkareiksi synnyimme. Eihän sitä tunnetta voinut sanoin kuvailla, kun varhaisen aamun tunteina saimme vihdoinkin kovalla työllä ansaitun lakkimme Linnasaaren mutaisella nurmikentällä. Kokardi kiinnittyi lakin etuosaan vähäisestä valosta ja pienestä humalatilasta huolimatta suhteellisen keskelle ja solmu saatiin solmittua muutaman epäonnistuneen yrityksen jälkeen. Kellon lähestyessä viittä sankka teknillinen kansa tiivistyi linnasaaren eteläpäädyn pienen kävelysillan ääreen, jossa OTY:n puheenjohtaja, fuksiohjaaja ja kulttuurisika lakituksen toimeenpanivat. Siinä vaiheessa ei enää kylmyys, laskuhumala ja väsymys enää haitanneet.

Miten tähän tapahtumaan sitten päädyttiin? Wapun odottelu alkoi jo varhain syksyllä vanhempien tieteenharjoittajain hypestä ja fuksipisteiden kerryttämisestä. Joillain passit täyttyivät vuoden vaihteen aikoihin, joillain pisteitä piti vielä viimeisillä viikoilla räpäpiä kasaan nakkihommilta ja muilla pesteillä. Maaliskuun taittuessa huhtikuuhun moni fuksi tunsu jo kovan työn hedelmän lähestyvän. Viimeistään siinä vaiheessa, kun moni hakkasi apinän raivolla F5-näppäintä saadakseen lipun Wapun alkajaisiin, tiesimme Wapun saapuneen. Vaikka eihän se ole koskaan loppunutkaan.

Tapahtumia oli puoleentoista viikkoon ahdettu paljon ja eihän siinä fuksin päästänyt miettiä mihin kaikkeen sitä osallistuisi. Ratkaisu ongelmaan oli kuitenkin

melko helppo; kaikkiin. Vaikka välikokeet ja tentit keskellä wappua (<3) hidastivat tahtia joissain määrin, veto piti pitää yllä. Soudut, Ööpisgaala, hallituslaisten KLL, BBQ-bileet, wappusauna, Waaton aatto, Waatto ja monia muita. Nukutut tunnit jäivät vähemmälle, mutta kaikki oli sen arvoista.

30.4. matkamme suuntasi Åströmin puistoon, jossa räntäsateen liukastamaa liukumäkeä pitkin liu'uimme avantoon. Kiitos YMP, kun toitte saunanne heti joen välittömään läheisyyteen. Tyhäm fuksina menin tietenkin uimaan lippis päässä, joka +2 Celsiusasteen "lämmössä" tuntui oivalliselta päähineeltä seuraavan 24h valvomisen ajan. Limbotila oli kuitenkin saavutettu ja nyt testattiin kestävyyttä aamuyön tunneille saakka.

Aikajana meni tästä eteenpäin jotakuinkin näin; sauna, kauppa, Movetron, kaverin kämpä, asematunneli, Linnasaari. Väsynyt fuksi oli siinä vaiheessa vain massan mukana kulkeva organismi, joka märissä kengissä laahusti Etu-Lyötyn katuja pitkin. Porukalla tästä kumminkin selvitettiin ja määränpää saavutettiin suhteellisen pienillä henkilövahingoilla.

Pitkän työn ja yön ollessa takana lakki laskeutui pään päälle seremoniaalisesti ja skumppaa sai kyllä kilistellä. Pyöräni onnistuin uittoja ennen rikkomaan, joten suosiolla otin taksin takaisin Syynimaalle. Nukuin seuraavana yönä 11 tuntia lakki yöpöydän päällä.

KARNEVAALI WAPPU

TORSTAI 19.4.

Wapun avajaiset

LAUANTAI 21.4.

19 Teekun Wappukonsertti @Caio

SUNNUNTAI 22.4.

12 Kirkkovenesoudut @Tuiran uimaranta
22 Jälkisoudut @Ilona

MAANANTAI 23.4.

20 Ööpisgaala @Teekkaritalo

TIISTAI 24.4.

12 BBQ-bileet @Humupäät
18 BBQ-bileiden jatkot @Teekkaritalo

KESKIVIikko 25.4.

14 Wappu beer pong @Teekkaritalo

TORSTAI 26.4.

13 Olutjooga @Hevimesta
22 Wappureivit @Ilona

PERJANTAI 27.4.

12 Wappupiknik @Humupäät
18 Wappusitsit @Teekkaritalo

LAUANTAI 28.4.

13 Päivakämmät @Hevimesta
19 Esson Baari @Teekkaritalo

SUNNUNTAI 29.4.

12 Tempaukset ja fuksikisat @Meritori
22 Waatonaaton bileet @Ilona

MAANANTAI 30.4.

12 Wappukulkue
14 Uitot @Åströmin puisto
21 Waaton bileet @Hevimesta

TIISTAI 1.5.

3.33.33 Ashematunnelin örinät
05 Lakitus @Rauhala
06 Wappusillis
09 Shampanjamatine @Linnansaari
14 Teekkaritorvien konsertti @Rotuaari
18 Fuksilakkien polttoshäntä @Teekkaritalo

Lipunmyynti

Vihreät naulakot 16.4.-19.4. klo 10-14

Lääkis ja OAMK 18.4. klo 10-14

Wappureivit 7€/8€/8€

Waatonaatto 10€/12€/13€

Waatto 6€/7€/7€

Wappucombo 21€/25€ sis. haalarimerkin

Teekkaritalolla/ilman/ovelta

Teksuutimien ruokapalstalla sähkötekkari tuottaa savua normaalista poikkeavilla enemmän tai vähemmän teknisillä välineillä ja siinä oheessa erilaisia makuhermoja hiveleviä ruoka-annoksia.

Keväistä Evästä

Kirjoittaja: Tapio Immonen **Kuvat:** Juho Vuotikka

Moni teistä on varmasti kuullutkin jo huhua*, että elämme huhtikuuta, joten Wappu tulee! Tämä teksti ei kuitenkaan käsittele opiskelijarientoja tämän enempää, sillä kevät tuo mukanaan paljon muutakin kuin Wapun.

Lumi väistyy vihertyvän nurmikon tieltä, päivä on jo paljon yötä pidempi, luonto heräilee talvihorteestaan ja kesä onkin ovella ennen kuin huomaammekaan.

Tämä vuodenaika tuo myös vapautta ainaisilta koulutöiltä sekä tuoreita makuja lähikauppaan – ota siis ilo irti!

*Mikäli olet tältä huhulta onnistunut välttymään, ota yhteyttä lääkäriisi.

Yksi kevään sesonkivihanneksista, parsasopii oikein mainiosti yhteen sitruunan ja lohen kanssa, tätä yhdistelmää voikin pitää jo klassikkona. Koska parsassa on hyvin vähän energiaa eikä lohikaan verensokeria juuri nosta, voi hiilihydraattipitoisen aineksen lisäämistä harkita vakavasti. Ehdotankin alkuruoaksi näin lämpimän vuodenajan korvilla sinappikaali-kuskus-salaattia verigreipin elävöittämänä.

Tämän salaatin tekeminen on hyvinkin suoraviivainen operaatio. Aluksi keitetään kuskus, jonka kypsyyssä pilkotaan vihreät ainekset helposti syötävän kokoisiksi ja sekoitetaan ne joko kulhoon tai suoraan lautaselle. Jotta tästäkin ruoasta voisi nauttia ensin silmillään, jätetään värikkäin komponentti, verigreippi, päällimmäiseksi.

Verigreippi on lähes täydellinen hedelmä salaatteihin, se ei ole liian hapan, kuten sitruunat eikä myöskään appelsiinin tavoin jää muiden makujen jalkoihin – mutta se kitkeräys. Tämän voi onneksi kiertää käyttämällä terävää keittiöveistä ja ”fileomalla” hedelmän.

Leikkaa hedelmän päät tasaiseksi hedelmälihaan saakka. Seuraavaksi leikkaa hedelmän kyljestä kuoret pois pyöreää muotoa seuraten. Ole tarkka, jottei kuoren valkoista osaa jaa hedelmään, sillä kitkerät maut ovat juurikin siinä osassa.

Kun hedelmä on tarkoin kuorittu, voit leikata hedelmälihan lohkoiksi kalvojen välistä. Tässä vaiheessa kannattaa olla varovainen, sillä vaikka sitrushedelmät kyllä kutkuttelevat makuhermoja, ihon alla niiden mehu ei olekaan enää niin mukava asia. Fileoinnin jälkeen jäljelle jääneestä osasta voi puristaa mehun talteen. Verigreippimehusta voi

Ainesosat

2 hengelle

Salaatti

- rucolaa eli sinappikaalta
- vapaavalintaista salaattia
- basilikaa
- 1 verigreippi
- 2 dl kuskusta
- 2 dl vettä
- oliiviöljyä
- balsamietikkaa

Lohi

- 500g lohta fileoituna

Liemi lohelle

- 1 purjon valkoinen osa
- 2 porkkanaa
- 2 sipulia
- 2 oksaa timjamia
- 1 laakerinlehti
- 10 kokonaista mustapippuria
- 4 dl valkoviiniä
- 1 dl valkoviinietikkaa
- 2 sitruunaa

Hollandaise

- 2 kananmunankeltuaista
- 200 g voita
- 4 tl (20 ml) vettä
- puolikkaan sitruunan mehu
- suolaa
- mustapippuria

Parsa

- nippu parsaa
- ruokaöljyä
- mustapippuria
- suolaa

Verigreippigranita

- 2 verigreippiä
- tomosokeria
- koristeeksi mintunlehtiä (camparia/kuohuviiniä)

tehdä oikein mainion drinkin ginillä ja rosmariininoksalla.

Asettele verigreippifileet salaatin päälle joko kokonaisina tai mukavina suupaloina. Mausta oliiviöljyllä, balsamietikalla, mustapippurilla ja suolalla makusi mukaan.

Monilla meistä on kokemuksia suurkeittiössä tai kotona syödystä puisevan kuivasta kalasta, lötköistä vihanneksista ja hyytelömäisistä valmiskastikkeista. Onneksi kaikilta näiltä voi välttää, kun käyttää laadukkaita, tuoreita raaka-aineita sekä ymmärtää mitä on tekemässä.

Lohen paistaminen ylikypsäksi, eli kuivaksi, on liiankin helppoa. Lämpömittaria käyttämällä voi keittiössä välttää monelta katastrofilta muulloinkin kuin vain joulu-

na kinkkua paistettaessa. Lohelle sopiva sisälämpötila on 45 – 55 °C. On kuitenkin muistettava, että mahdolliset loiset ja listeria säilyvät hengissä näissä lämpötiloissa. Tästä syystä lihan on oltava loisista vapaa sekä kylmäketjun katkeamaton. Listeria kykenee lisääntymään myös jääkaappilämpötiloissa, joten valmista ja syö lohi sinä päivänä, kun ostat sen.

Matalissa lämpötiloissa (20 – 65 °C) myös lihaa hajottavat entsyymit ovat hyvin aktiivisia, joten kypsennyksen on oltava nopea. Vesihaude onkin loistava valinta, liemen voi maustaa haluamallaan tavalla ja pienellä vaivalla kalasta saa juuri sopivan kypsää.

Liemen keittäminen aloitetaan leikkamalla kasvikset peukalonpään kokoisiksi paloiksi, tämän jälkeen kasvikset ja yrtit laitetaan kiehuvaan veteen. Laske lämpötilaa, kunnes vesi poreilee enää hiljalleen, lisää etikka ja valkoviini ja hautua kannen alla 10 – 30 min.

Purista sitruunoista mehu, lisää mehu ja sitruunanpalaset veteen ja nosta kattila liedeltä. Perkaa kala nahattomaksi ja ruodottomaksi, leikkaa annospaloiksi (~200 – 300 g). Laita lämpömittari suurimman palan paksuimpaan kohtaan. Siivilöi liemestä kaikki kiinteä pois ja nosta kalat liemeen kannen alle. Pidä liemen lämpötila noin 50 °C ja odota kunnes kala on kypsää.

Kalan kypsyttyä se ovat valmista tarjoiltavaksi. Kiehauta liemi, jäähdytä se nopeasti ja tee siitä parin päivän päästä esimerkiksi kastike tai kalakeittoa. Liemi säilyy jääkaapissa 3 – 4 päivää.

Hollandaise on perinteinen kananmunan avulla tehtävään emulsioon perustuva kastike ja tärkeä osa ranskalaista keittiötä. Tämän kastikkeen tekemistä pidetään aivan suotta vaikeana. Onnistuminen ei suinkaan ole tuuripeliä, kunhan ei hätköi.

Aluksi kannattaa puristaa puolikkaan sitruunan mehu. Sen jälkeen sulata voi. Vatkaa keltuaiset ja vesi vaahdoksi ja kuumenna joko kiehuvan veden päälle nostetussa metallikulhossa* (kuvassa) tai suoraan kattilassa.

Kun keltuaisvaahdot on tarpeeksi kypsiä, se paksuntuu ja vatkatessa irtoa aina hetkeksi pohjasta. Tässä vaiheessa lisää voisulaa hitaasti koko ajan vatkaen, vatkaa mieluummin liikaa kuin liian vähän. Kun kaikki voi on lisätty tai kastike on riittävän paksua, lisää sitruunamehua maun mukaan ja mausta suolalla sekä valkopippurilla. Kastike on valmis.

*bain-marie, ks. Internetistä

Parsa neuvotaan yleensä kypsennettäväksi vedessä, mutta koska sen maku tulee lähinnä vesiliukoisista molekyyleistä, on järkevämpää käyttää kypsennykseen öljyä. Tämä kevyinen herkku on nopea valmistaa ja sopii erittäin hyvin voisulan, oliiviöljyn, sitruunan, mustapippurin, munaruokien ja/tai parmesaanin kera.

Pese parsat, tarkista etteivät ne ole huonokuntoisia. Leikkaa varren tyvestä kuiva ja mahdollinen puinen osa pois, kuori varsi (älä nuppua). Kuoriessa kannattaa noudattaa suurta huolellisuutta, jottei vahingossa kuori puolia syötävästä osasta

pois. Tarkoituksena on siis saada vihreä, puumainen osa kuorta pois ja jättää vaaleampi osa syötäväksi.

Kuumenna öljyä pannulla keskilämmöllä, lisää parsat, kypsennä 5 – 10 minuuttia. Kypsän parsan pitäisi olla vielä napakkaa. Nosta lautaselle, mausta mustapippurilla ja tarjoa haluamasi lisukkeiden kanssa.

Rasvaisten ruokien, kuten lohien ja voi-pohjaisten kastikkeiden jälkeen tekee mieli jotain raikasta – jotain keväistä. Salaatinteosta jääneestä verigreippimehusta voi tehdä helpon jälkiruoan. Granitan tekeminen on salaattiakin yksinkertaisempaa, se on käytännössä mehusta tehtyä sohjoa.

Mittaa mehu, lisää 10 %-vol tomusokeria, anna sokerin liueta mehuun. Voit halutessasi lisätä myös muuta mehua tai vaikkapa likööriä – käytä mielikuvitustasi! Ota lisättyjen nesteiden määrä huomioon sokeria lisätessäsi.

Jäädystä laakeassa astiassa ja pilko syntyneet jääkiteet 15 – 30 min. välein, kunnes koostumus muistuttaa keväistä pyörätietä. Annostele kauniisiin astioihin ja koristele sopivalla yrtillä/kukkasella.

Fuksit ottivat toisistaan mittaa Fuksi Beer Pong -kisoissa. Kuva: Roosa Tolonen

Lumenveistokisoissa riitti tänä vuonna lunta. Fuksit loivat lumesta monta hienoa taide-teosta. Kuva: Ella Pitkäkoski

Teekkariperinnepäivän yhteiskiltiksellä harrastettiin tavanomaisia kiltisaktiviteettejä, kuten pelien pelaamista. Kuva: Ella Pitkäkoski

Teekkariperinnepäivänä järjestetyssä vahvin kiltä -tempauksessa työnnettiin humanisti-päädyn kivipalloa. Kuva: Ella Pitkäkoski

OTY:n pikkupossu Markus pitämässä luentoa Teekkariperinteistä Kuva: Tatu Lappalainen

Oulun Teekkariyhdistyksen jäsenillä teekkarikiltojen hallituslaiset laitettiin jälleen tekemään tehtäviä liittyen heidän hallitusnakkiiinsa. Kuva: Ella Pitkäkoski

Oletko joskus pahoittanut mielesi? Ovatko pienimmätkin asiat joskus turhauttaneet eikä kukaan tunnu ymmärtävän suunnatonta vihaasi? Teksun toimitus ymmärtää. Tällä palstalla avaudutaan pienistä ja isoista asioista, mutta lähinnä sensuroidut ärräpäät lentävät elämän vähemmän vakavista aiheista.

Wappu tulee...

Teksti: Kaksi vanhaa jäärää opiskelijaelämän ja työelämän välimaastossa

Wappu tulee, Wappu tulee, Wappu jumanpekka sentään tulee. Joka vuosi se tuntuu tulevan vain nopeammin, eikä mitään ehdi saada aikaiseksi. Pitäisi järkätä bileet, sitsit, naapurin alpakan hautajaiset ja ties mitkä ryyppäjäiset, eikä millään aika riitä. Aina sitä yrittää aloittaa järjestelyt aikaisemmin, mutta silti sitä sanoo itselleen “Huomenna minä sitten aloitan”. Entä se kun yrität saada apua tähän järkkäämiseen? Ei ehdi, on tentti, syntyi lapsi, kolmas ukki kuoli... kyllä ne tekosyyt on kuultu ennenkin. Sen kyllä ymmärtää jos oikeasti on menoa, mutta auta armias, kun sitten ne samat jampat tulevat itse tapahtumassa sitten valittamaan, miten asiat olisi voitu järjestää paremmin. Siinä tilanteessa haluaisi vain tyynyn, johon huutaa ja jonka voisi sitten painaa niiden valittajien kasvoille.

Kevätlukukausi lähestyy loppua. Se tarkoittaa Wappua. Se taas tarkoittaa pääsylippuja. Niitä perskutarallaan pääsylippuja, joita tottakai pitää mennä jonottamaan hyvissä ajoin. Eikö kukaan ole tajunnut, että pitäisi olla luennoillakin? Tai töissä? Tai missä tahansa muualla, mutta EEEEEIIII vaan pitää olla jonottamassa lippuja, jotta semmoiset saa. Kaverit eivät tietenkään voi niitä sinulle ostaa ja sitten he ihmettelevät Waatonbileissä, kun et ole päässyt jonon ohi, koska ennakkolippu puuttuu. Ja vaikka kuinka hyvissä ajoin

yrität mennä jonoon, niin jos eivät ole jo loppuneet kokonaan, niin juuri se sinun haluamasi asia on loppunut. Haalarimerkki, sitsipaikka, KKL... loppu! Tomaattipyre sentään loppu! Siellä ne jotkut etuoikeutetut ovat yötä viettäneet jonon kärjessä valmiina ostamaan kaikki liput samalla, kun me kunnon kansalaiset joudumme nukkumaan, jotta voimme herätä hyvissä ajoin oravanpyörään juoksemaan. Millähän jumankekan luvalla siellä ollaan yötä vietetty, mietinpä vaan...

Jonotusta pahempi voinee olla se hetki kun ilmoitetaan, että lippuja saa ostaa vain yhden per tapahtuma. Siis vain yhden. Sen yhen! Ruutanan yhen! Siinäpä yrität olla se veroja valtiolle tuottava aikuinen, kun on ihan pakko mennä sinne vimpulan perunan jonoon jo edellisenä aamuna että saat sen yhen ainoan hemputin lipun siihen sun lauantaillesi TUNTEAKSESI ITSESI NUOREKSI! NIIN! MENKÄÄPÄ ITE TÖIHIN JA YRITTÄKÄÄ SAMALLA PÄÄSTÄ YHTÄ LIPPUA JONOTTAA! HÄH ONNISTUUKO? NO EI ONNISTU! Tuntipalkkaa ei kannata laskea. Se on nimittäin surullisen vähän tällaisessa hommassa. Sipiläkin sanoisi tähän hommaan ei, mut toisaalta sehän haluaa valmiiksi opiskelun kannattomattomaksi toiminnaksi. Onneksi ei sentään himskatin synnytystaloita oo keksinyt.

Mikä siinä Wapussa sitten eniten inhottaa. NO DARRA! Se aamuinen helvetti, joka alkaa siitä kun sä heräät aamulla, korvissa kuuluu vaimea tinnityksen ääni, silmiä avatessa sinua syleilee eilisen bissen saastainen haju ja valo tuntuu silmissä samalta kuin joku puukottaisi sua suoraan jokaiseen hermokeskukseen. Joskus sinkkuihmisillä saattaa siinä vieressä sitten myös olla oikein se darrayllätys. Edellisheila, josta yrität paniikissa muistella nimeä: Riikka, Julia, Petteri vai Matti? Onko se nyt mies, nainen vai taisteluhelikopteri? Mikä hillopurkki minä olen? Myös se saapuskanlainen itseinhon tunne: miksi näin taas vimputti pääsi käymään???? Nuorempana tähän oli helppo ratkaisu. Heti aamusta eka shotti naamaan ja nousuun, mutta mikäs ratkaisuksi kun klo

8.00 alkaa TÖYT? NII MITÄS? HÄH? KERROPPA?

Ratkaisuksi tähän saattaa nyt nopeimmat sanoa, että jätä se viina pois. Älä idiootti juo! Lue JUNTTI UUTISIA! NUORISO EI ENÄÄ JUO VIINAA! Tätä sitten kuuntelee hiljaa, kun joku on sulle melkeenpä sitä AA-kerhon osoitetta rustaamassa ja huu-dat sisäisesti itsellesi: “VOI VIILIPYTTY KU ET OO NUORI!” Se darra siis tulee vaiikkei edes juo. Oikeesti. Valvot yli klo 20 ja saakutti, aamulla sua oottaa tuo hemmeskuukkelinen olo ja taas joku tuntematon ihmisolento on sun vieressä, etkä muista sen nimeä. Syytän sitä hemskuukkelin dementiaa. Sehän on meidän vanhusten tauti.

Me (toimittajat) ei voi olla kuin sanoa, että Wappu on nyt täällä. Se on se hetki, jolloin kaikki on valmis. Me (toimittajat) ei voi olla kuin sanoa, että Wappu on nyt täällä. Se on se hetki, jolloin kaikki on valmis.

Kuva: Ville Mukka

Teksun loppupuolelta löytyy tänäkin vuonna perinteikäs, vanhan kulttuurisian palsta, jolla monissa liemissä/monilla liemillä marinoitu ja keitetty vanha kulttuurisika osallistuu Teksuutimien sisällön tuottamiseen. Tänä vuonna palstan toimittajana lävistään tarinoi vuoden 2015 kulttuurisika Kimmo Piekkari. Kaikki tällä palstalla esiintyvä perustuu kirjoittajansa omiin mielipiteisiin ja kokemuksiin ympäröivästä kuplastaan, ollen kirjoittajalleen kirjoitushetkellä tosia, eikä näistä kenenkään tule mieltään (liaksi) pahoittaa.

Ja jäynäämään, jäynäämään....

Kirjoittaja: Kimmo Piekkari

Aloitetaan muutamalla lainauksella kaikki tietävästä internetistä hakutermitte ”jäynä” ja koska nämä ovat internetistä, ovat ne tosia:

- Yleensä teekkareiden järjestämä kepponen tai tapahtuma, jonka tarkoitus on aiheuttaa riemua jäynääjissä sekä jäynän kohteissa ja suuressa yleisössä.
- Tarkoitus ei ole turmella, rienata, tuhota tai varastaa, joskin silloin tällöin jäynän toteutuminen saattaa edellyttää totutulle yhteiskuntajärjestykselle hämmentäviä toimia.
- Kaikkien aikojen kuuluisin teekkarijäynä tehtiin vuonna 1961.

Kyllä minä niin olen mieleni pahoittanut, kun nykyään kaikki pahoittavat mielensä aivan kaikesta ja aivan liian äkkipikaisesti ja vielä kertovat sen maailmalle jotta mielenpahoitus voi levitä. Televisiossa kertoivat mielestäni hienosti sen olevan jalkapallokentiltä tuttua loukkaantumista, jossa noudatetaan seuraavanlaista kaavaa:

1. Tilanteen niin salliessa (tai kun tuntuu siltä), hypähdetään teatraalisesti nurin kuin jalkarikko mekaanikko ja ulvaistaan villieläimen (esimerkiksi metsäjäniksen) tavoin. Manööveri tunnetaan ”kuolevana joutsenena”.
2. Pidellään kiinni mielivaltaisesta/tilan-

- teeseen sopivasta paikasta kehoa (omaa).
3. Odotetaan reaktiota, toisinaan se on myös, valitettavasti, ”loukkaantuneen” toivoma.
4. Saadun reaktion jälkeen jatketaan kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Me Teekkarit olemme jäynänneet kautta aikain paitsi kanssa opiskelijoitamme, naapuri-, sisar- ja jopa omia kiltalaisia, myös ”oikeita ihmisiä”. Vahvasti epäilen edellä kuvailemani loukkaantumisen kolminaisuuden osaltaan tulevaisuudessa edelleen vaimentavan jäynäkulttuuria, vaan samalla toivon olevani väärässä. Jäynien tekeminen ja jäynääminen tuovat tiettyä lisää muuten niin tylsään arkipuurtamiseen ja onnistuneista jäynistä riittää juttua pitkiksi ajoiksi.

Itse muistelen yhä vähän virnistäen omaa fuksijäynäämme. Jäynässämme ”tarkistimme” teatterin viereisen kävelysillan kestävyttä, tulevan kallioparkin räjäytystyömaan varalta. Huomioliivit ja kypärät päässä, pyysimme ohikulkijoita pitelemään herkkää anturiamme vaaterissa ja kulkemaan sillalla, noin puoli välissä sillalla pyysimme heitä hypähtämään muutaman kerran. ”Herkkä anturimme” oli puolimetrinen, rautainen neliöputki, johon oli kiinnitetty vatupassi ja USB-johto siten että johdon pää pisti ulos putkesta ja sen saattoi kiinnittää tietokoneeseen ”datan keruuta” varten. Neliörautaan oli myös piilotettu jäynättäviä kuvaava kamera.

Kaikki jäynätyt pitivät ideastamme, eivät kä päässeet lähtemään pahaa mutisten. Olipa joukossa eräs joka oli aina halunnut joutua tällaiseen mukaan, vaan mahtuipa ohikulkija otokseemme eräs vanhempi herrasmies joka ”on koko työikänsä tehnyt näitä hommia, häntä on turha yrittää vedättää tällaisella hölynpylyllä...” ja eräs huolestunut mummo habituksen omaa-

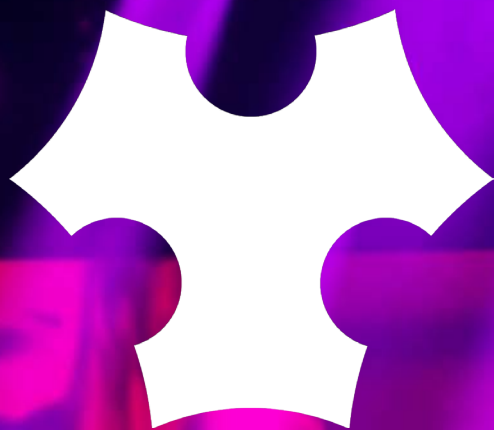
va ihminen, joka jostain syystä meitä kovin säikkyi ja kävi kyselemässä että mitä täällä tapahtuu, vaikkei jäynättäväksi asti päässytäkään.

Jäynistä muistuu mieleeni omalta Sika-vuodeltani fuksijäynä, jossa kävivät jäynäämässä Norssilla lukiolaisia, tulevana syksynä alkavasta ”alkemian koulutusohjelmasta”. Hienoltahan se kuulosti, kun Sampo virittelivät, vaan liian hyväähän se oli todeksi ollakseen. Kovasti arvostimme myös opinto-ohjaajaa, joka ilmeisesti kevään kunniaksi oli fukseille luvannut oppitunnin, jolla käydä esittelemässä olematonta koulutusohjelmaa ja samalla tutustuttaa abiturienteille teekkarikulttuuria.

Aiemmilta vuosilta muistuu myös Toripolliisin laihduttamisoperaatio, koskapa Kivisydämen työmaan edetessä olivat havainneet, ettei kaivetun tunnelin kato kestäisi nykyisen painoista polliisia. Erään rakennusfirman avustuksella työmaapressut viikoksi polliisin ympärille ja nauhurilta työn ääniä soittaen. Kalevaan pääsi tällä jäynällä ja silloinen Kulttuurisika kommentoi asiasta kysyttäessä hyvin diplomaattisesti, ettei kiellä, eikä tiedä.

Pohjavalmisteluilla jäynäämään on muistaakseni päädytty myös VR:n junaan. Jäynäämiseen lupaa kysyttäessä, rautateillä kiellettiin temmata. Jäynäämistä ei siis lupaa kysyttäessä kielletty, joten ratapölyn kulkeutumista henkilöliikenteen vaunuihin selvittänyt jäynä toteutettiin. Liekkö ollut teekkarihenkinen olento, joka VR:ltä vastasi vaiko vain hauska sattuma.

Vaan Wappu painaa jo päälle ja simaa täytyy alkaa maistelemaan. Kerran olen simasta onnistunut käyttämään juotavaa, eikä se karjunut juuri yhtään. Vahingossa, kun unohdin puolet ohjeeni mukaisesta sokerista...

www.oty.fi

IRC

#oty @ IRCnet

Facebook

@OulunTeekkariyhdistys

Instagram

@oulunteekkariyhdistys

Telegram

t.me/OTYtiedotus